

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Quomodo ad dignè sumendum S. Eucharistiæ Sacramentum, ægrotus
semet probare debet: & quid ante, & post, atque in ipsa sumptione
cogitandum. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Quomodo ad dignè sumendum S. Eucharistiæ Sacramentum, agrotus semet probare debet: & quid ante, & post, atque in ipsa sumptione cogitandum.

Videndum nunc, quomodo S. Eucharistiæ Sacramentum sit suscipiendum. S. Paulus dicit: Probet seipsum homo. &c. Hac probatio nonnihil exigit à nobis, & ante & post susceptionem: atque etiam in ipsa susceptione.

Ante susceptionem maximè requiritur Pœnitentia: ut scilicet propter peccata nostra pœniteamus, humiliemur, doleamus, confiteamur: & ab eisdem resipiscamus & auertamur: cumque filio prodigo surgamus & reuertamur ad Patrem: & cum Publicano pectus tundamus: cum peccatrice ploremus: cum latrone oremus pro misericordia. Hinc D. N. IESVS CHRISTVS, Pœnitentini, inquit, & credite Euangelio: appropinquauit enim regnum cœlorum. Huc pertinet, quod in lege agnus iubebatur edi cum lactucis agrestibus: item quod in cœna Christus discipulorum pedes lauit. Lauit autem nos Christus sanguine suo, hoc est, meruit remissionem peccatorum: sed ea non aliter impartitur nobis, quàm per fidem, idq; in Baptismo primum, post in Pœnitentia. Studeamus itaq; Deum prius orationibus, lachrymis, elemosynis reconciliare, quàm de mensa eius participemus. Si hominem offenderis, non audes ad mensam eius accedere, nisi reconciliatus: & quod homini prestatas, Deo non facis? Conuertamur igitur ad Dominum mente tota: & Pœnitentiam criminis confessione, & veris doloribus exprimentes, Dei misericordiam comprecemur. Pœnitenti, credenti, operanti & roganti Deus clementer ignoscit. Reuertere, inquit, & suscipiam te. Item: Si conuersus

CAPVT
XX.

Ioan. Petrus
in cap. 3.
Ioan. 1.
1. Cor. 11.

Luc. 15.
Luc. 18. 7.
23.
Mar. 1.
Exod. 12.
Ioan. 13.

Ierem. 3.
Ezech. 18.

E 3 fuerit,

70 DE PRÆPAR. AD S. EVCH. SACRAMENT,
fuerit, omnium iniquitatum eius non recordabor.

Luc. 22.

1. Co. 11.
Exod. 12.

Rom. 8.

1. Ioan. 4.

Hebr. 9.

Ioan. 15.

Psal. 11.

Esa. 55.

Psal. 8.

In susceptione autem, omnium maxime requiritur, ut Christi recordemur. Ad hoc enim potissimum instituit ipse hoc Sacramentum. Hoc, ait, facite in mei memoriam. Et Paulus: Mortem Domini annuntiabit. Unde etiam in lege praeceptum erat, ut sanguinem Agni lintrent in postibus domus: nimirum ut semper praeculis eum haberent. Cum ergo percipis Sacramentum, omnem intellectum tuum redige in obsequium Christi: omnesque cogitationes tuas sursum tolle ab omni terrenorum cura: perge ad locum Calvariae, vide quae & quanta ibi passus sit Christus. Cogita incomparabilem Dei erga nos dilectionem: ut qui etiam proprio filio suo in nostri gratiam non pepercit, sed in gravissimos cruciatus pro nobis dedit. Non quasi nos dilexerimus eum: sed quoniam ipse prior dilexit nos. Cogita deinde Filii obedientiam: quae bibit eum calicem ad multorum exhaurienda delicta. Imò & ipsius Charitatem erga nos, quae maior esse non potuit: quippe qui animam suam pro nobis dedit. Cogita quantum pro nobis sustinuit dolorem, ut nos redimeret: quomodo factus sit vermis & non homo, opprobrium hominum & abiectio plebis. Cogita sanguinem eius sudorem, flagellationem, & coronationem: quomodo nulla ei fuerit species aut decor. Cogita quomodo morti obnoxius fueras: & per mortem Christi redemptus sis. Hic mirare, hic crede, hic fide: hic exulta in spiritu sancto, hic mentem in calum leua. Hic pronus procumbe: hic clama, Domine quid est homo, quod memor es eius? Hic exerce tuam fidem, spem & charitatem. Noli dubitare de aliis promissis Dei, quandoquidem in hoc tam arduo non sefellit. Spera ab ipso omnia bona, cuius bonitatem & fidelitatem hic adeo expertus es: cuius tam certum pignus in hoc sacramento habes. Ama eum: qui te tam ardentem

ardenter amavit. Deinde sumpturus hoc dulce & pretiosum Viaticum, humiliter atque ex animo dic: Deus propitius esto mihi peccatori. IESV fili David, miserere mei, Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, & sanabitur anima mea. Omnipotens est sermo tuus Domine: Dic ergo verbo, & sanabitur anima mea: pro qua tu Deus Saluator meus CHRISTE IESV, in cruce pati & mori dignatus es. Cuius sanctissima Passionis tue humiliter oro, digneris me, licet indignum, facere participem, in vitam eternam. Esto mihi Domine turris fortitudinis à facie inimici. Da mihi bone IESV gratiam, ut nunc digne te sumam: tuoque, ductu & adiutorio, tandem ex temporali & brevi peregrinatione mea, ex hac valle lachrymarum, perveniam ad patriam caelestem, & requiem sempiternam à te nobis promissam: ubi te laudem, & in aeternum glorificem.

Tandem ubi perceperis hoc sacratissimum Eucharistie mysterium, devotè gratias age Divinae bonitati, pro hoc & omnibus Dei beneficiis: suppliciterque ora, ut eadem Divina bonitas pro sua immensà Misericordia velit tanta eius in te beneficia non fuisse frustra collata: sed tibi cooperari in bonum, & proficere in vitam eternam. Ideo EUCHARISTIA dicitur. Dives & magna hereditas, digna est gratiarum actione: maxime, cum nullo iure, sed mera gratia datur. Gratiam fideiussoris tui ne obliviscaris, ait sapiens: dedit enim pro te animam suam. Agnosce & confitere cum magna gratiarum actione, quod te corpore & sanguine suo, non autem auro & argento Christus ab aeterna morte redemerit. Huc pertinet, quod Christus post institutum Sacramentum huiusmodi dixisse legitur. Deinde etiam imitare Christum pro te passum: sequere vestigia eius. Dic in egritudine

E 4 tua.

Lud. Berus.
de Prap. ad
mort.
Luc. 18.
Matt. 14. 20.
Matt. 8.

Psal. 60.

Eccl. 29.

1. Pet. 2.
Matth. 26.

72 DE DEI ERGA PECCAT. POENIT. AFFECTV,
tua: Domine si tu pro me tanta passus es: cur non ego
quoque patiar acerbiora commertus? Fiat igitur vo-
luntas tua. Paratum cor meum Deus; paratum cor
meum: cantabo & psallam in gloria mea. Quia magna
est super celos misericordia tua: & vsque ad nubes ve-
ritas tua. Da nobis auxilium de tribulatione: quia va-
na salus hominis. De S. Vnctione vide lib. 4. cap. 9.

Matt. 6. &
16.
Psalm. 107.

Christi D. N. interna, & spiritali quodam & arca-
no modo, ad peccatricem quidem, sed pœnitentem
animam Allocutio: qualem se erga peccato-
rem de peccatis suis dolentem & relapscentem
exhibere velit, demonstrans. A doctiss. sanctis-
simoque viro IOAN. Lanspergio conscripta.

In Pharetra
Diuini a-
moris.

CHRISTVS LOQVITVR.

CAPVT

XXI.
Prouerb. 8.
Ioan. 3.

Esa. 53.

Rom. 4.

EGo diligentes me diligo: & delicia mea, esse cum fi-
lijs hominum. Sic dilexi mundum, vt in mortem
darem animam meam: ne pereat, sed habeat vitam æ-
ternam, quicunque in me crediderit. Ego, ô anima, pro
te laboravi, esurivi, sitiui, contemptum & persecutio-
nem passus sum. Vulneratus sum propter iniquitates
tuas, attritus propter scelera tua: mortuus propter de-
licta tua, resurrexi propter iustificationem tuam. Ad
hac omnia me impulit Amor, quo te diligo, & in filiam
adoptionis adscisco. Itaq; tu respiciens ad amantem re-
uertere: in vulnere meorum sanguine lauare: virtu-
tibus & vita mea meritis vestire. Omnia hac lubens
tribuo: imò vt amantissimus pater hac offerens, tibi oc-
curro in amplexum: ad osculum te recipio, & ad reda-
mandum te inuito. Reuertere filia, & mundare. Præbe
cor tuum mihi: quia præter hoc aliud abs te non desidero.
Porro, quomodo tota ad me reuertaris: quomodo in corde
tuo